

Одлука којом се успостављају привремене процедуре за заштиту виталних интереса конститутивних народа и осталих, укључујући слободу од дискриминације

бр. 81/01

Користећи се овлашћењима која су ми дата чланом В Анекса 10 (Споразум о цивилној имплементацији Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења поменутог Споразума о цивилној имплементацији Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II. 1. (д) горе наведеног Споразума, према којем је Високи представник овлаштен да “пружа помоћ, када то оцијени неопходним, у изналажењу рјешења за све проблеме који се појаве у вези са цивилном имплементацијом”;

Позивајући се на став XI.2 Закључака Савјета за имплементацију мира које се састало у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења Споразума о цивилној имплементацији Мировног Уговора како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме, како је претходно речено, “доношењем коначних одлука, када то буде сматрао неопходним,” у вези са одређеним питањима, укључујући (у складу са подставом (ц) овог става) и мјере у сврху обезбјеђења имплементације Мировног споразума на

читавој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета;

Позивајући се даље на члан I:1 поменутог Анекса 10, у којем се експлицитно наводи промовисање људских права и повратка расељених лица и избјеглица;

Имајући у виду четири дјелимичне Одлуке које је донио Уставни суд Босне и Херцеговине о уставности одређених одредби Устава ентитета, и то од 28., 29. и 30. јануара 2000. године (Службени гласник Босне и Херцеговине, бр. 11/00 од 7. априла 2000.); од 18. и 19. фебруара 2000. године (Службени гласник Босне и Херцеговине, бр. 17/00 од 30. јуна 2000.); од 30. јуна и 1. јула 2000. године (Службени гласник Босне и Херцеговине, број 23/00, од 14. септембра 2000. године) и од 18. и 19. августа 2000. године (Службени гласник Босне и Херцеговине, број 36/00 од 31. децембра 2000.), при чему су све ступиле на снагу након објављивања у Службеном гласнику Босне и Херцеговине;

Имајући у виду законску обавезу наметнуту Федерацији Босне и Херцеговине и Републици Српској да донесу амандмане на своје Уставе у складу са Одлукама Уставног суда од тренутка ступања на снагу истих;

Узимајући у обзир осјетљивост питања која се посебно односе на трећу дјелимичну одлуку Уставног суда Босне и Херцеговине од 30. јуна и 1. јула 2000. године, у тзв. предмету “конститутивних народа”, као и огромни значај имплементације ове Одлуке за будућност Босне и Херцеговине и свих њених грађана;

Свјестан потребе постављања јасних временских рокова за имплементацију ове Одлуке како би се осигурало да таква имплементација буде извршена без непотребног одлагања;

Свјестан такође потребе да се сви грађани Босне и Херцеговине увјере да ће у току периода потребног за имплементацију ове Одлуке витални интереси конститутивних народа и Осталих бити у потпуности заштићени у току овог периода, и да се, у складу са

Европском конвенцијом о људским правима и основним слободама, онемогући дискриминација на цијелој територији Босне и Херцеговине, као и да се обезбиједи поштивање свих права која су загарантована наведеном Конвенцијом;

Имајући у виду да су према члану 54. Пословника Представничког дома Парламента федерације Босне и Херцеговине (Службене новине Федерације Босне и Херцеговине, бр. 8/97) и према члану 61. Пословника Народне скупштине Републике Српске (Службени гласник Републике Српске, бр. 10/96) основана стална радна тијела у форми уставних комисија;

Имајући у виду и то да према горе поменутих Пословницама наведене комисије имају задатак не само да припремају приједлоге уставних амандмана него и да прате имплементацију истих у одговарајућем ентитету;

Одлучан у томе да се овом Одлука не утиче и не задире у пуну уставну улогу Дома народа Федерације Босне и Херцеговине и Уставну комисију Дома народа Федерације Босне и Херцеговине са свим њиховим надлежностима, дужностима и одговорностима;

Имајући у виду и узимајући у обзир горе наведено, овим доносим следећу

ОДЛУКУ

1. Уставна комисија Представничког дома Парламентарне скупштине Федерације Босне и Херцеговине и Комисија за уставна питања Народне скупштине Републике Српске дужне су да припреме приједлоге за имплементацију, унутар својих одговарајућих ентитета, поменуте дјелимичне Одлуке Уставног суда Босне и Херцеговине од 30. јуна и 1. јула 2000. године најкасније до 15. марта 2001. године.
2. Уставна комисија Представничког дома Парламента скупштине Федерације Босне и Херцеговине и Комисија за уставна питања Народне скупштине Републике Српске су

надаље, за вријеме прелазног периода, док не дође до имплементације Одлуке, дужне да дјелују на такав начин да у Федерацији Босне и Херцеговине, односно у Републици Српској, осигурају пуну заштиту виталних интереса конститутивних народа и Осталих за вријеме тог периода и да се, у складу са Европском конвенцијом о људским правима и основним слободама, онемогући дискриминација на цијелој територији Босне и Херцеговине;

3. Наведене уставне комисије се сазивају Федерацији Босне и Херцеговине и у Републици Српској, најкасније у року од седам дана од дана објављивања ове Одлуке у Службеном гласнику Босне и Херцеговине.
4. Овом Одлуком се укидају сва правила и прописи који су на снази у ентитетима, а који се тичу састава наведених комисија Представничког дома Федерације Босне и Херцеговине и Народне скупштине Републике Српске. Све док се не постигне наведена имплементација (након чега ће се постојећа правила у вези са саставом поново примјењивати, под условом да су усклађена са измијењеним и допуњеним уставима Федерације Босне и Херцеговине односно Републике Српске) наведене комисије ће бити састављене од једнаког броја представника сваког конститутивног народа Босне и Херцеговине, укључујући и представнике Осталих.
5. Свака комисија се састоји од 16 чланова које именује Високи представник из редова изабраних посланика из Представничког дома Парламента Федерације Босне и Херцеговине и Народне скупштине Републике Српске, а у оквиру тог броја могу се именовати и експерти и то изван састава посланика. Високи представник такође именује предсједавајуће обје комисије.
6. Предсједавајући Представничког дома и Дома народа, те предсједавајући Народне скупштине Републике Српске, упућују надлежним комисијама примјерке закона, прописа

или одлука које Влада или други предлагач упути на разматрање Представничком дому Федерације Босне и Херцеговине, односно Народној скупштини Републике Српске, најкасније у року од 10 дана прије него што надлежна Влада или други предлагач те приједлоге поднесу горе наведеним тијелима.

7. У случају да било која три члана наведених комисија сматрају да је закон, пропис или одлука владе, која је доношена или се предлаже њено доношење у наредном периоду и у наведеном прелазном периоду у ентитету, штетна за виталне интересе конститутивних народа или Осталих или пријети да их наруши, или да је у супротности са принципом слободе од дискриминације на читавој територији Босне и Херцеговине, или да крши одредбе Европске конвенције о људским правима, предсједавајући надлежне комисије сазива састанак комисије најкасније у року од пет дана од дана примитка обавијести у писаној форми.
8. Сазивање састанка на горе наведени начин резултује заустављањем свих процедура у Парламенту или Народној скупштини, све док се не договори наставак процедуре у Парламенту или Народној скупштини, у складу са поступком наведеним у даљем тексту, или, алтернативно, док се питање не ријеши Одлуком Високог представника.
9. У случају да се уставна комисија сазове на наведени начин, сви чланови комисије предузимају максималне напоре да постигну договор којим ће се ријешити покренуто питање у року од 3 пуна дана од дана сазивања комисије.
10. У случају да уставна комисија не успије да у утврђеном року постигне договор који ће добити подршку већине чланова из сваког конститутивног народа и Осталих, комисија одмах, путем свог предсједавајућег, подноси захтјев Канцеларији Високог представника како би Високи

представник коначно ријешео питање на начин који он буде сматрао исправним, у складу са мандатом који му је дала међународна заједница.

11. Како би се избјегле нејасноће, претходно утврђене привремене мјере у вези са уставним комисијама биће поништене ступањем на снагу измјена и допуна ентитетских устава, у складу са одредбама става 1. ове Одлуке.
12. Намјера ове Одлука није, нити се иста може на било који начин или у било које вријеме сматрати таквом, непосредна или посредна назнака начина на који ће се наведена дјелимична Одлука Уставног суда провести путем измјена и допуна устава Федерације Босне и Херцеговине односно Републике Српске.
13. Ова Одлука у вези са процедурама Парламента и Народне скупштине се доноси како би се само на привременим основама модификовале те процедуре и не може се на било који начин или у било које вријеме сматрати непосредном или посредном назнаком начина на који ће се попуњавати или организовати друга тијела или институције унутар политичког тијела Босне и Херцеговине.
14. Ова Одлука ће се без одлагања објавити у Службеном гласнику Босне и Херцеговине и ступа на снагу на дан објављивања у Службеном гласнику Босне и Херцеговине. Ова Одлука ће се такође објавити у Службеним новинама Федерације и Службеном гласнику Републике Српске.

Сарајево, 11. јануар 2001. године

Волфганг Петрич

Високи представник

Сарајево, 26. јануар 2001.

Одлуку са исправкама потписао:

Волфганг Петрич

Високи представник